

[Gede.]

geringskrise, såfremt SFs dagsordensforslag blev vedtaget. Nu er det problem jo ude af verden, for det har vist sig, at der er et klart flertal her i tinget imod SFs dagsordensforslag. Det bevirker, at adskillige af fremskridtspartiets medlemmer vil stemme for SFs forslag. Det er i og for sig en ret naturlig ting. Jeg fremhævede i mit første indlæg, at vi i og for sig mener, SFs forslag er det saglig rigtigste, fordi det er det, der er mest tidsbesparende.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Som et af de få medlemmer, der i offentligheden flere gange er blevet rost for sin honneste måde at behandle fremskridtspartiet på, vil jeg gerne sige: nu er min tålmodighed ved at være slut. Når der er folk, der har siddet i dette ting i årevis og har en bestemt måde at arbejde på og trods alt har arbejdet sådan, at vælgernes store, store flertal har stemt for denne måde at lade tingene gå på, så kan det ikke være meningen, at et parti, der kommer herind med bare 28 mandater bag sig, kommer og vil holde belærende foredrag om, hvordan åregamle medlemmer skal opføre sig. Må vi ikke være fri for at få folketingets tid spildt med den slags. Det er en fornærmelse mod medlemmerne af folketinget, og det er en fornærmelse mod alle andre vælgere end dem, der ikke var klogere end at stemme på hr. Glistrups parti.

(Klapsalver fra tilhørerløgerne).

Formanden:

Bifaldsytringer fra tilhørerne er ikke tilladt.

Lindholt (FP):

Oven på de bemærkninger fra hr. Erhard Jakobsen er det i skræk og rædsel, jeg nu tager ordet, men da jeg har indtegnet mig, vil jeg alligevel fordriste mig til at fortsætte.

I de senere år er der sket en forfladigelse af det danske sprog, af den sprogbrug man har, også i nogen grad på grund af Danmarks radio. Jeg er enig med den sidste taler i, at dér burde foretages noget.

Det er også sådan, at hvis der fremføres

tanker og ideer på en mere højtidelig måde, trækkes der ofte medlidende på skulderen, og det flade danske grin fornægter sig aldrig. Jeg vil alligevel prøve på at sige et par ord i den anledning.

Det er med stolthed og i ydmyghed, jeg i dag har ordet på landets fornemste talerstol, den talerstol, som er et af vort demokratis fundament. Det er et fundament for fri mands ret til fri tale. Det er med stolthed, jeg tager ordet, fordi jeg af vælgere i Frederiksborg amt har fået lov til at repræsentere amtet, har fået lov til at deltage i det arbejde, der skal foregå i landets folketing. Men det er også med ydmyghed, jeg møder her i dag. Det er i ydmyghed over for den opgave, det er at prøve på at være med til at forvandle nogle ideer, som man går ind for, til realiteter gennem et samarbejde her i tinget.

Jeg vil bruge mit mandat, og jeg vil bruge mine kræfter og mine evner på at gøre et godt stykke arbejde sammen med mine kolleger og sammen med dem, der i øvrigt er her i folketinget i dag, og jeg håber, at den indsats skal kunne komme til at stå for befolkningens dom.

Denne dom kan komme meget hurtigt, når vi ser, hvad regeringen har fremsat af forslag, og jeg beklager, at jeg nu skal prøve på at belære regeringen. Men jeg synes alligevel, at selv om man kun har været herinde i en måneds tid, må det dog trods alt være tilladt at fremkomme med et par kritiske bemærkninger, også selv om man ikke har været her i 35 år, eller hvor længe det var, hr. Erhard Jakobsen har været her.

SF har fremsat et dagsordensforslag, som i flere henseender ikke er særlig godt. Det kan nemlig indebære, at regeringen ville gå af. Ifølge dens egne udtalelser ville regeringen gå af, hvis der kom et flertal for det forslag, som SF har stillet. Imidlertid er indholdet i SFs forslag efter min mening fuldstændig korrekt. Det saglige i det er i orden. Det kan ikke være meningen, at folketinget skal blande sig i den overenskomst, som foreligger. Det er en gyldig og rigtig aftale, der foreligger. Vi skulle holde os uden for det.

Noget andet er, at vi naturligvis senere hen, i hvert fald i forbindelse med forhandlingerne mellem staten og tjenestemændene,